

przewidzianej art. 42 konwencji, wyraziło zgodę na stosowanie Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r. do tego terytorium.

Tunezja	dnia 8 września	1964 r.
Dania	dnia 15 września	1964 r.
Kenia	dnia 13 listopada	1964 r.
India	dnia 13 grudnia	1964 r.

z rozciągnięciem postanowień powyższej konwencji na Sikkim, zgodnie z art. 42 konwencji, oraz zgłoszeniem następujących zastrzeżeń:

„W oparciu o zastrzeżenia wymienione w art. 49 konwencji ustęp 1 (a), (b), (d) i (e), Rząd Indii zastrzega sobie prawo do czasowego zezwolenia w którymkolwiek ze swych terytoriów na:

- (a) używanie opium do celów quasi-leczniczych,
- (b) palenie opium,
- (d) używanie konopi indyjskich, żywicy konopi indyjskich, wyciągów i nalewek z konopi indyjskich do celów nieleczniczych oraz
- (e) zbiór i wyrób środków odurzających oraz obrót środkami odurzającymi, wymienionymi w lit. (a), (b) i (d), dla celów wspomnianych w tych ustępach.”

Mali	dnia 15 grudnia	1964 r.
Szwecja	dnia 18 grudnia	1964 r.
Algieria	dnia 7 kwietnia	1965 r.

z następującymi zastrzeżeniami:

„Demokratyczna i Ludowa Republika Algierii nie aprobuje obecnego brzmienia art. 42, który może utrudniać zastosowanie konwencji do «niemetropolitalnych» terytoriów”.

„Demokratyczna i Ludowa Republika Algierii nie uważa się za związaną postanowieniami art. 48 ustęp 2, który

przewiduje obowiązek przedłożenia każdego sporu Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości do rozstrzygnięcia; oświadcza ona, że przy wszelkich sporach, które mają być przedłożone Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości do rozstrzygnięcia, konieczna będzie w każdym poszczególnym wypadku zgoda wszystkich państw w sporze”.

Liban	dnia 23 kwietnia	1965 r.
Etiopia	dnia 29 kwietnia	1965 r.
Malawi	dnia 8 czerwca	1965 r.
Finlandia	dnia 6 lipca	1965 r.
Pakistan	dnia 9 lipca	1965 r.

z następującymi zastrzeżeniami:

„Rząd Pakistanu zastrzega sobie prawo do czasowego zezwolenia w którymkolwiek ze swych terytoriów na:

- (I) używanie opium dla celów quasi-leczniczych,
- (II) używanie konopi indyjskich, żywicy konopi indyjskich, wyciągów i nalewek z konopi indyjskich do celów nieleczniczych oraz
- (III) zbiór i wyrób środków odurzających oraz obrót środkami odurzającymi, wymienionymi wyżej pod (I) i (II).”

Holandia	dnia 16 lipca	1965 r.
--------------------	---------------	---------

ze stwierdzeniem w dokumencie ratyfikacyjnym, że ratyfikacja konwencji odnosi się do Królestwa w Europie, Surinam i Antyli holenderskich.

Zambia	dnia 12 sierpnia	1965 r.
Hiszpania	dnia 1 marca	1966 r.
Zjednoczona Republika Arabska	dnia 20 lipca	1966 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. M. Naszkowski

279

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 września 1966 r.

w sprawie wykonania ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Na podstawie art. 2 § 2, art. 10, art. 14 § 2, art. 20 § 2 i art. 63 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 24, poz. 151) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Poddanie egzekucji administracyjnej niektórych rodzajów należności pieniężnych.

§ 1. 1. Oprócz należności określonych w art. 2 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 24, poz. 151), zwanej dalej „ustawą”, egzekucji administracyjnej podlegają następujące należności pieniężne, przypadające Skarbowi Państwa lub państwowym jednostkom organizacyjnym:

- 1) za świadczenia i usługi objęte zwykłą działalnością przedsiębiorstw (zakładów) energetycznych, zakładów wodociągowych i kanalizacyjnych, zakładów górnictwa, zakładów oczyszczania miast i osiedli oraz przedsiębiorstw komunikacyjnych i transportowych z tytułu przewozu osób i bagażu;
- 2) za usługi państwowych ośrodków maszynowych, z wyjątkiem należności za usługi świadczone na rzecz rolniczych spółdzielni produkcyjnych;

- 3) z tytułu przeterminowanych kredytów udzielonych przez państwowe przedsiębiorstwo „Obsługa Ratalnej Sprzedaży”; jednakże egzekucja tych należności może być prowadzona również w trybie przepisany w Kodeksie postępowania cywilnego, jeżeli przedsiębiorstwo wybierze ten tryb;
- 4) z tytułu kosztów założenia ksiąg wieczystych dla nieruchomości, nabytych na podstawie przepisów o przeprowadzeniu reformy rolnej, osadnictwie rolnym i o uwłaszczeniu;
- 5) za usługi świadczone przez państwową służbę geodezyjną na wniosek strony;
- 6) z tytułu nie uregulowanej ceny kupna państwowych nieruchomości rolnych;
- 7) z tytułu wyrównania różnicy wartości nieruchomości rolnych poddanych wymianie;
- 8) z tytułu opłat za korzystanie z mienia gromadzkiego;
- 9) z tytułu założenia, naprawy i konserwacji urządzeń piorunochronnych typu lekkiego;
- 10) za usługi związane z pobytem w izbie wytrzeźwień;
- 11) z tytułu świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia oraz państwowych zakładów i urządzeń opieki nad dzieckiem i młodzieżą;
- 12) za usługi świadczone przez państwową służbę weterynaryjną;

- 13) z tytułu świadczeń państwowych zakładów pomocy społecznej, zakładów szkolenia inwalidów oraz internatów dla inwalidów;
- 14) z tytułu świadczeń udzielanych przez wojskowe zakłady opieki zdrowotnej zamkniętej osobom cywilnym nie upoważnionym do bezpłatnych świadczeń;
- 15) z tytułu poniesionych przez wojsko kosztów usunięcia z kwater (lokali) wojskowych osób, które w wypadkach określonych w przepisach szczególnych podlegają przymusowemu usunięciu na ich koszt;
- 16) z tytułu podlegających zwrotowi z mocy przepisów szczególnych lub umowy stypendiów, zasiłków oraz kosztów wykształcenia i innych kosztów związanych ze szkoleniem;
- 17) z tytułu opłat za przechowywanie towarów w depozycie w urzędach celnych;
- 18) z tytułu sprzedaży mienia ruchomego, dokonanej na podstawie przepisów o majątkach opuszczonych i pominiętych;
- 19) z tytułu kosztów procesowych zasądzonych przez sąd lub komisję arbitrażową w postępowaniu, o którym mowa w § 2.

2. Wyłącza się jednak spod egzekucji administracyjnej należności:

- 1) z tytułu przeterminowanych kredytów, udzielonych przez państwowe przedsiębiorstwo „Obsługa Ratalnej Sprzedaży”;
- 2) z tytułu podlegających zwrotowi stypendiów, zasiłków, kosztów wykształcenia i innych kosztów związanych ze szkoleniem, chyba że podlegają one egzekucji administracyjnej z mocy przepisów szczególnych;
- 3) z tytułu świadczeń państwowych zakładów i urzędów opieki nad dzieckiem i młodzieżą

— w razie gdy zobowiązany w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia upomnienia zakwestionuje istnienie lub wysokość tych należności.

§ 2. Jeżeli ze względu na rodzaj egzekwowanej należności dopuszczalne jest kwestionowanie istnienia lub wysokości tej należności w drodze powództwa, a zobowiązany wniesie takie powództwo do sądu (komisji arbitrażowej), to wierzyciel powinien zawiadomić o tym organ egzekucyjny — pod rygorem określonym w art. 53 ustawy i wstrzymać postępowanie egzekucyjne do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy przez sąd (komisję arbitrażową).

Rozdział 2.

Wyłączenia spod egzekucji administracyjnej.

§ 3. 1. Oprócz przedmiotów i należności wymienionych w art. 8 i 9 ustawy nie podlegają egzekucji administracyjnej:

- 1) należności z tytułu obowiązkowych ubezpieczeń majątkowych;
- 2) sumy i świadczenia w naturze wyasygnowane przez Skarb Państwa lub jednostki gospodarki uspołecznionej na pokrycie wydatków lub wyjazdów w sprawach służbowych;
- 3) sumy przyznane przez Skarb Państwa lub jednostki gospodarki uspołecznionej na stypendia, wsparcia itp. cele, chyba że egzekwowana jest wierzytelność z tytułu obowiązku alimentacyjnego;
- 4) przedmioty używane przez zobowiązanego lub członków jego rodziny z powodu ułomności;
- 5) obligacje pożyczek państwowych.

2. Jeżeli egzekucja administracyjna jest skierowana przeciwko rolnikowi, prowadzącemu gospodarstwo rolne, oprócz przedmiotów wymienionych w ustawie i w ust. 1 nie podlegają również egzekucji:

- 1) zwierzęta gospodarskie w końcowym okresie ciąży i w okresie odchowu potomstwa oraz to potomstwo w okresie: źrebaki do 5 miesięcy, cielęta do 4 miesięcy, jagnięta do 3 miesięcy, prosięta do 2 miesięcy i koźleta do 5 miesięcy;
- 2) zakontraktowane zwierzęta rzeźne, o ile waga nie odpowiadająca warunkom handlowym albo termin dostawy nie upłynął lub nie upływa w miesiącu przeprowadzenia egzekucji;
- 3) jeden źrebnak w razie braku konia lub inne zwierzęta pociągowe wraz z uprzężą;
- 4) zapasy paszy i ściółki dla inwentarza wymienionego w pkt 1—3 aż do najbliższych zbiorów;
- 5) jeden parnik, jeden silnik, jeden silnik elektryczny lub spalinowy, w razie gdy w gospodarstwie nie ma kieratu, oraz ręczne narzędzia rolnicze w ilości niezbędnej do pracy w gospodarstwie rolnym zobowiązanego;
- 6) zapasy opału na okres pięciu miesięcy;
- 7) nawozy oraz środki chemiczne ochrony roślin w ilości niezbędnej na dany rok gospodarczy dla gospodarstwa rolnego zobowiązanego;
- 8) zwierzęta futerkowe, co do których hodowca zawarł umowę kontraktacyjną na dostawę skór z tych zwierząt; wyłączenie to nie dotyczy skór pozyskanych z uboju tych zwierząt;
- 9) zaliczki kontraktacyjne.

3. Nadwyżki inwentarza żywego ponad ilości określone w ustawie i w ust. 2 podlegają zajęciu. Jeżeli jednak zajęty inwentarz jest niezbędny do prawidłowego prowadzenia gospodarstwa rolnego, zobowiązany może zwrócić się do organu finansowego prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej z prośbą o zawieszenie egzekucji do tego inwentarza. Organ finansowy po uzgodnieniu z organem do spraw rolnictwa i leśnictwa tego prezydium zawiesi dalsze czynności egzekucyjne do inwentarza uznanego za niezbędny, jeżeli dłużnik zobowiąże się jednocześnie do spłaty egzekwowanej należności w terminie lub w ratach określonych przez organ finansowy po uzgodnieniu z organem do spraw rolnictwa i leśnictwa. Dalsze czynności egzekucyjne do zajętego inwentarza mogą być wszczęte w razie niedotrzymania przez zobowiązanego warunków spłaty należności.

4. W razie powzięcia w myśl ust. 3 decyzji o zawieszeniu egzekucji, zwolnieniu spod egzekucji podlega także taka ilość paszy i ściółki, jaka jest niezbędna do utrzymania inwentarza, którego decyzja dotyczy.

5. Zwierzęta gospodarskie nie wyłączone spod egzekucji stosownie do postanowień ustawy oraz ust. 2 i 3, a wpisane do ksiąg zwierząt narodowych albo uznane za rozpiodniki, odpowiednie do hodowli podlegają zwolnieniu spod egzekucji, jeżeli nie mogą być sprzedane jednostce gospodarki uspołecznionej, prowadzącej gospodarstwo rolne, albo osobie wykazującej się zaświadczeniem biura właściwej gromadzkiej rady narodowej, że posiada ona gospodarstwo rolne, w którym istnieją odpowiednie warunki do dalszej hodowli.

6. Wierzytelność pieniężna, przypadająca rolnikowi z tytułu dostawy kontraktacyjnej, może być zajęta egzekucyjnie do wysokości 25% należności brutto za dostarczony towar bez względu na to, czy zostały potrącone pożyczki i zaliczki kontraktacyjne.

§ 4. 1. Nie uważa się za niezbędne do nauki instrumentów muzycznych, jak np. fortepianów, pianin itp., w wypadkach gdy zobowiązany lub członek jego rodziny nie uczęszcza do szkoły muzycznej, baletowej lub ogniska muzycznego.

2. Nie uważa się za niezbędne do wykonywania praktyk religijnych przedmiotów będących kosztownościami, to

jest wykonanych ze złota lub platyny albo wysadzanych kamieniami szlachetnymi, perłami lub innymi drogimi materiałami.

3. Nie podlegają egzekucji administracyjnej przedmioty, służące w kościołach i innych domach modlitwy do odprawiania nabożeństw lub innych praktyk religijnych albo będące obiektami kultu religijnego, choćby były kosztownościami.

Rozdział 3.

Upomnienie.

§ 5. Postępowanie egzekucyjne może być wszczęte bez uprzedniego doręczenia upomnienia w następujących wypadkach:

- 1) gdy zobowiązany powinien był sam obliczyć i uiścić należność pieniężną w terminie przez prawo określonym bez doręczenia mu decyzji wierzyciela;
- 2) gdy egzekucja dotyczy należności z tytułu grzywien, nawiązek, odszkodowań i kosztów postępowania, orzeczonych w postępowaniu karno-administracyjnym, grzywien, kar pieniężnych, kosztów postępowania i innych należności pieniężnych orzeczonych w postępowaniu karnym skarbowym, grzywien w celu przymuszenia oraz kar pieniężnych porządkowych, orzeczonych przez organy orzekające w sprawach o naruszenie dyscypliny budżetowej.

§ 6. Koszty upomnienia wynoszą 1% od należności, bez dodatku lub odsetek za zwłokę, nie mniej jednak niż 3 zł, a nie więcej niż 20 zł.

§ 7. Obowiązek uiszczenia kosztów upomnienia powstaje z chwilą doręczenia upomnienia. Koszty upomnienia przypadają wierzycielowi. Koszty upomnień, dotyczących zobowiązań pieniężnych, o których mowa w ustawie z dnia 11 listopada 1965. r. o rozszerzeniu uprawnień gromadzkich rad narodowych w zakresie podatkowym oraz o usprawnieniu w gromadach wymiaru i poboru podatków i innych należności pieniężnych (Dz. U. Nr 46, poz. 288), przypadają organom finansowym prezydiów powiatowych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych.

Rozdział 4.

Poruczenie niektórym organom administracji państwowej i innym wierzycielom prowadzenia egzekucji i postępowania zabezpieczającego w określonym zakresie.

§ 8. 1. Porucza się wymienionym w ust. 2 wierzycielom egzekwowanie w trybie administracyjnym z wynagrodzenia za pracę określonych w ust. 2 należności, przypadających od osób pracujących najemnie.

2. W sposób określony w ust. 1 egzekwują:

- 1) organy spraw wewnętrznych prezydiów powiatowych (miast stanowiących powiaty) i dzielnicowych rad narodowych — należności z tytułu grzywien, nawiązek, odszkodowań i kosztów postępowania, orzeczonych przez kolegia karno-administracyjne przy prezydiach rad narodowych;
- 2) organy sprawujące obsługę komisji orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny budżetowej — kary pieniężne i koszty postępowania orzeczone przez te komisje;
- 3) dyrekcje okręgowe kolei państwowych lub inne organy określone przez Ministra Komunikacji — należności z tytułu bezbiletowych przejazdów kolejami państwowymi i kary za zatrzymanie przez podróżnego pociągu bez uzasadnionej przyczyny;

- 4) izby wytrzeźwień — należności za usługi związane z pobytem w tych izbach;
- 5) organy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych — należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne;
- 6) inspektoraty Państwowego Zakładu Ubezpieczeń — należności z tytułu składek na obowiązkowe ubezpieczenia budynków w miastach;
- 7) urzędy pocztowo-telekomunikacyjne — należności z tytułu opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych;
- 8) przedsiębiorstwa (zakłady) wymienione w § 1 pkt 1 — należności za energię elektryczną, gaz i wodę oraz za usługi określone w § 1 pkt 1;
- 9) podległe prezydiom rad narodowych przedsiębiorstwa i inne jednostki państwowe — należności z tytułu usług zakładów wodociągowych i kanalizacyjnych, zakładów gazownictwa, zakładów oczyszczania miast i osiedli oraz przedsiębiorstw (zakładów) komunikacji miejskiej z tytułu przewozu osób i bagażu;
- 10) wojewódzkie przedsiębiorstwa Państwowej Komunikacji Samochodowej — należności z tytułu bezbiletowych przejazdów samochodami tych przedsiębiorstw;
- 11) zakłady społeczne służby zdrowia — opłaty za świadczenia tych zakładów;
- 12) państwowe zakłady pomocy społecznej, zakłady szkolenia inwalidów oraz internaty dla inwalidów — opłaty za świadczenia tych zakładów i internatów;
- 13) państwowe jednostki organizacyjne, sprawujące zarząd budynków mieszkalnych i użytkowych — należności z tytułu czynszu i innych świadczeń, związanych z najmem lokali;
- 14) podległe prezydiom rad narodowych organy i jednostki państwowe — należności Państwa z tytułu opłat za korzystanie z terenu oddanego w użytkowanie lub w wieczyste użytkowanie, czynszu dzierżawnego od terenów stanowiących własność Państwa i wynagrodzeń za bezumowne korzystanie z terenów, budynków lub lokali;
- 15) podległe prezydiom rad narodowych zarządy budynków mieszkalnych, a także organy wojskowe sprawujące zarząd budynków wojskowych — należności z tytułu czynszu i innych świadczeń, związanych z najmem lokali;
- 16) Bank Inwestycyjny — należności z tytułu pożyczek zaciągniętych na budowę, odbudowę lub kapitalny remont domów jednorodzinnych albo lokali w małych domach mieszkalnych;
- 17) państwowe przedsiębiorstwo „Obsługa Ratalnej Sprzedaży” — należności z tytułu przeterminowanych kredytów;
- 18) określone przez Ministra Obrony Narodowej organy wojskowe — należności z tytułu: szkód wyrządzonych w mieniu wojskowym, poniesionych przez wojsko kosztów usunięcia z kwater (lokali) wojskowych, podlegających zwrotowi stypendiów oraz kosztów wykształcenia i innych kosztów związanych ze szkoleniem;
- 19) określone przez Ministra Spraw Wewnętrznych organy — należności z tytułu szkód wyrządzonych w majątku resortu spraw wewnętrznych oraz określone przez Ministra Sprawiedliwości organy — należności z tytułu szkód wyrządzonych w majątku jednostek organizacyjnych więziennictwa.

3. Porucza się urzędом celnym egzekwowanie w trybie administracyjnym należności celnych wraz z odsetkami oraz należności z tytułu grzywien, kar pieniężnych, kosztów postępowania i innych należności pieniężnych orzeczonych w postępowaniu karnym skarbowym w zakresie spraw należących do właściwości organów administracji celnej. Urzędy celne mogą egzekwować te należności z wynagrodzenia za pracę, z wierzytelności na rachunkach bankowych, z wkładów oszczędnościowych, jak również z zajętych na zabezpie-

czenie pieniędzy, ruchomości i wierzytelności pieniężnych oraz innych praw majątkowych.

§ 9. Jeżeli należność nie zostanie ściągnięta w drodze egzekucji, o której mowa w § 8, albo jeżeli przewidziane w tym paragrafie środki egzekucyjne okażą się mało skuteczne, wierzyciel kieruje tytuł wykonawczy do właściwego organu finansowego z wnioskiem o zastosowanie także innego środka egzekucyjnego. Równocześnie wierzyciel podaje okoliczności faktyczne uzasadniające taki wniosek.

§ 10. 1. Upoważnia się organy Milicji Obywatelskiej do zabezpieczenia w trybie i na zasadach określonych w dziale IV ustawy — należności celnych, przypadających od środków przewozowych przywiezionych z zagranicy i dopuszczonych na polski obszar celny z zastrzeżeniem powrotnego ich wywozu lub innym. Zajęcie tych środków na zabezpieczenie należności celnych następuje po stwierdzeniu, że zastrzeżenie zostało naruszone. Dowody stwierdzające tę okoliczność uważa się za równoznaczne z wnioskiem organu celnego w sprawie zabezpieczenia.

2. Upoważnia się organy administracji celnej do zabezpieczenia w trybie i na zasadach określonych w dziale IV ustawy — należności celnych, przypadających od towarów przywiezionych z zagranicy na polski obszar celny i dopuszczonych na polski obszar celny z zastrzeżeniem powrotnego ich wywozu lub z innymi zastrzeżeniami. Zajęcie tych towarów na zabezpieczenie należności celnych następuje po stwierdzeniu, że którekolwiek zastrzeżenie zostało naruszone. Dowody stwierdzające tę okoliczność uważa się za równoznaczne z wnioskiem w sprawie zabezpieczenia.

3. Organy celne mogą również w razie potrzeby zwracać się do organów finansowych o dokonanie zabezpieczenia w sprawach, o których mowa w ust. 1 i 2.

Rozdział 5.

Koszty egzekucyjne w egzekucji należności pieniężnych.

§ 11. 1. Opłaty za czynności egzekucyjne przeprowadzone u zobowiązanych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej wynoszą:

- 1) za pobranie pieniędzy przez poborcę skarbowego na miejscu u zobowiązanego — 1% od kwoty pobranej należności wraz z dodatkiem (odsetkami) za zwłokę, najmniej jednak 15 zł;
- 2) za zajęcie ruchomości, wierzytelności pieniężnej lub innego prawa majątkowego — 2% od kwoty egzekwowanej należności wraz z dodatkiem (odsetkami) za zwłokę, najmniej jednak 50 zł;
- 3) za odebranie zajętych ruchomości od zobowiązanego — 50 zł;
- 4) za ogół czynności przygotowawczych związanych ze sprzedażą zajętych ruchomości — 3% od kwoty egzekwowanej należności wraz z dodatkiem (odsetkami) za zwłokę, najmniej jednak 50 zł;
- 5) za spisanie protokołu o udaremnieniu przez zobowiązanego przeprowadzenia egzekucji z zajętych ruchomości przez ich usunięcie, zbycie lub uszkodzenie — 10% od sumy oszacowania tych ruchomości, najmniej jednak 50 zł; nie uważa się jednak za udaremnienie egzekucji z ruchomości dokonania przez rolnika sprzedaży zajętych przedmiotów w wykonaniu dostaw obowiązkowych lub umów kontraktacyjnych, jeżeli uzyskane ze sprzedaży pieniądze zostały wpłacone na pokrycie egzekwowanej należności;
- 6) za wezwanie organu Milicji Obywatelskiej dla usunięcia oporu — 100 zł.

2. Opłaty za czynności egzekucyjne, przeprowadzone u zobowiązanych będących jednostkami gospodarki uspo-

łecznionej, oblicza się w sposób określony w ust. 1, stosując jednak stawki 0,1% zamiast 1%, 0,2% zamiast 2%, 0,3% zamiast 3% i 1% zamiast 10%.

3. Za czynności wymienione w ust. 1 pkt 2 i 4 opłatę pobiera się raz jeden, chociażby czynności te były następnie ponawiane w toku postępowania egzekucyjnego.

4. Protokołu o udaremnieniu przez zobowiązanego egzekucji przez usunięcie zajętych ruchomości nie spisuje się, jeżeli zajęto zwierzęta rzeźne podlegające egzekucji, a następnie nie wszczęto dalszych czynności egzekucyjnych w okresie, w którym zwierzęta te uzyskały już odpowiednią wagę i musiały być sprzedane lub w inny sposób zużyte. Nie spisuje się też takiego protokołu, jeżeli zobowiązany zawiadomił organ egzekucyjny o konieczności dokonania sprzedaży zajętych przedmiotów, a następnie — po upływie dwóch tygodni od daty zawiadomienia — sam dokonał sprzedaży, aby uniknąć strat, na które narażał go organ egzekucyjny wskutek niepoczynienia kroków, zmierzających do sprzedaży zajętych ruchomości.

§ 12. Obowiązek uiszczenia opłat za czynności egzekucyjne powstaje:

- 1) za pobranie pieniędzy — z chwilą pobrania;
- 2) za zajęcie ruchomości, wierzytelności lub innego prawa majątkowego — z chwilą dokonania zajęcia;
- 3) za odebranie zajętych ruchomości od zobowiązanego — z chwilą podpisania przez poborcę skarbowego lub innego upoważnionego pracownika protokołu ich odebrania;
- 4) za ogół czynności przygotowawczych związanych ze sprzedażą zajętych ruchomości — z chwilą zawiadomienia zobowiązanego o wszczęciu czynności zmierzających do sprzedaży zajętych ruchomości (wystąpienie z ofertą sprzedaży, rozpisanie licytacji itp.);
- 5) za spisanie protokołu wymienionego w § 11 ust. 1 pkt 5 — z chwilą podpisania protokołu przez poborcę skarbowego lub innego pracownika wyznaczonego przez organ egzekucyjny;
- 6) za wezwanie pomocy organu Milicji Obywatelskiej — z chwilą przybycia wezwanego organu na miejsce czynności egzekucyjnych.

§ 13. 1. Wydatkami egzekucyjnymi są wydatki poniesione w toku postępowania egzekucyjnego, a w szczególności:

- 1) wydatki na przewóz, przechowanie i dozór zajętych ruchomości;
- 2) wydatki na utrzymanie zajętych zwierząt;
- 3) wydatki na przymusowe otwarcie pomieszczeń i schowków;
- 4) wynagrodzenie świadków i biegłych;
- 5) wydatki na ogłoszenia w pismach.

2. Wspólne wydatki, poniesione w związku z egzekucją u dwu lub więcej zobowiązanych, rozdziela się pomiędzy wszystkich zobowiązanych, biorąc pod uwagę szczególne okoliczności egzekucji u każdego z nich.

§ 14. Wydatki związane z wykonaniem czynności egzekucyjnych powinny być ponoszone przy zastosowaniu obowiązujących cenników. W braku takich cenników oraz w wypadkach uzasadnionych szczególnymi okolicznościami, gdy cel egzekucji tego wymaga, wydatki mogą być ponoszone według cen zwyczajowo stosowanych w danej miejscowości.

§ 15. Upoważnia się prezydium wojewódzkich rad narodowych do ustalania dla poszczególnych powiatów i miast norm wydatków związanych z postępowaniem egzekucyjnym, dostosowanych do miejscowych warunków; w szczególności maksymalnych stawek wynagrodzeń związanych z transportem, przechowaniem, dozowaniem zajętych ruchomości

i utrzymaniem zajętych zwierząt. Ślawki te mogą być różnicowane nawet w poszczególnych powiatach (miastach) stosownie do wniosków prezydentów powiatowych (miejskich) rad narodowych. Przekroczenie ustalonych maksymalnych stawek dopuszczalne jest tylko w wyjątkowych okolicznościach. Zobowiązanego obciążają wydatki egzekucyjne w wysokości faktycznie poniesionej.

§ 16. 1. Koszty egzekucyjne mogą być umarzone:

- 1) w wypadku nieściągalności;
- 2) na uzasadnioną prośbę dłużnika lub wierzyciela, gdy za uwzględnieniem prośby przemawiają szczególne okoliczności.

2. Do umarzania kosztów egzekucyjnych uprawniony jest organ egzekucyjny, na którego rzecz koszty te przypadają. Organ ten może również odroczyć lub rozłożyć na raty należności z tytułu kosztów egzekucyjnych.

Rozdział 6.

Przepisy końcowe.

§ 17. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1955 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów dekretu z dnia 28 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych i trybu postępowania przy egze-

kucji świadczeń pieniężnych od rolników (Dz. U. z 1955 r. Nr 26, poz. 155 i z 1958 r. Nr 3, poz. 9);

- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1957 r. w sprawie poruczenia niektórym wierzycielom prowadzenia egzekucji administracyjnej przez zajęcie wynagrodzenia za pracę (Dz. U. z 1958 r. Nr 3, poz. 8 i z 1960 r. Nr 33, poz. 186);
- 3) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1958 r. w sprawie wysokości kosztów upomnienia i opłat za czynności egzekucyjne w administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym (Dz. U. z 1958 r. Nr 12, poz. 47 i z 1960 r. Nr 32, poz. 179);
- 4) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 czerwca 1955 r. w sprawie przymusowego ściągania niektórych należności na rzecz Skarbu Państwa i innych podmiotów gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1955 r. Nr 32, poz. 193; z 1957 r. Nr 47, poz. 225 i Nr 62, poz. 341; z 1960 r. Nr 7, poz. 51; z 1961 r. Nr 4, poz. 20; z 1962 r. Nr 49, poz. 242 i z 1963 r. Nr 47, poz. 226).

§ 18. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów oraz innym zainteresowanym ministrom.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1967 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 12 października 1966 r.

w sprawie niektórych zadań organów służby zdrowia w zakresie nadzoru nad jakością środków farmaceutycznych i odurzających oraz artykułów sanitarnych.

Na podstawie art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o środkach farmaceutycznych i odurzających oraz artykułach sanitarnych (Dz. U. z 1951 r. Nr 1, poz. 4 i z 1963 r. Nr 22, poz. 116) zarządza się, co następuje:

§ 1. Bezpośredni państwowy nadzór farmaceutyczny nad jakością środków farmaceutycznych i odurzających oraz artykułów sanitarnych, zwanych dalej „środkami farmaceutycznymi”, wykonują właściwe do spraw zdrowia organy prezydentów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw), zwane dalej „organami nadzoru”.

§ 2. 1. Zadaniem nadzoru farmaceutycznego jest niedopuszczenie do obrotu lub stosowania środków farmaceutycznych nie odpowiadających obowiązującym warunkom jakości, zepsutych, sfałszowanych lub podrobionych.

2. Nadzorowi, o którym mowa w ust. 1, podlegają środki farmaceutyczne znajdujące się w jednostkach organizacyjnych, które wytwarzają, przechowują, stosują te środki lub wprowadzają je do obrotu.

§ 3. Organowi nadzoru przysługuje prawo:

- 1) wstępu do zakładów określonych w § 2 ust. 2,
- 2) badania dokumentacji mającej znaczenie dla oceny jakości środków farmaceutycznych,
- 3) pobierania próbek,
- 4) żądania niezbędnych wyjaśnień,
- 5) wydawania wiążących wytycznych,

6) wydawania niezbędnych zarządzeń w sprawach objętych nadzorem farmaceutycznym.

§ 4. 1. W razie uzasadnionego podejrzenia, że określona seria środka farmaceutycznego nie odpowiada obowiązującym wymaganiom jakości, jest sfałszowana lub podrobiona, organ nadzoru wydaje zakaz wprowadzenia do obrotu lub stosowania tej serii środka farmaceutycznego do czasu przeprowadzenia badań.

2. Organ nadzoru może zarządzić specjalne zabezpieczenie zakwestionowanego środka farmaceutycznego (ust. 1) przed użyciem lub wprowadzeniem do obrotu, wyznaczając spośród pracowników zakładu, w którym znajduje się ten środek, osobę odpowiedzialną za to zabezpieczenie.

3. W razie podejrzenia, że zakwestionowany środek farmaceutyczny znajduje się równocześnie w kilku zakładach, organ nadzoru wydaje zakaz wprowadzania do obrotu i stosowania tego środka na terenie danego województwa (miasta wyłączonego z województwa) i powiadamia o tym Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej.

4. Organ nadzoru może zarządzić przeprowadzenie badań kontrolnych środka farmaceutycznego, w laboratorium twórcy lub w laboratorium wojewódzkiego zarządu aptek, ustalając warunki przeprowadzenia tych badań.

§ 5. 1. Jeżeli w wyniku badań pobranych próbek nie potwierdzą się podejrzenia co do niewłaściwej jakości środka farmaceutycznego, organ nadzoru uchyla zarządzenia wydane w celu zabezpieczenia przed wprowadzeniem do obrotu i stosowania tego środka.